

[Carsten Raft.]

hvor Ungdommen søger hen, ikke alene betyde en Aflastning af de almindelige Veje, men ogsaa for Storbyen og dens Ungdom betyde Mulighed for overhovedet at kunne udnytte Cyklen. Cykeltrafikken er naturligvis meget stor paa Udfaldsvejene fra Byerne, men undersøger man, i hvilken Grad de Hundrede Tusinder af Cyklister gør sig gældende i Søndagstrafikken om Sommeren, vil man komme til det Resultat, at Cyklen benyttes praktisk talt ikke til den Slags Udflugter. En Cykeltur ad den stenbrolagte Landevej, den bebyggede Landevej, i Automobilvirvaret, har ikke saa megen Tillokelse i sig, saa jeg tror saamænd ikke, det hjælper saa meget, at man faar den lille Stribe Cyklesti i al denne landskabelige Idyl. Det giver hverken mere Udbytte af Naturen, mere Naturliv eller Friluftsliv.

Jeg tror, man før eller senere maa gaa den Vej for de store Byers Vedkommende at flytte Cyklisterne i stort Omfang for at aflaste Landevejstrafikken og give Cyklisterne rimelige Vilkaar for at komme ud i Naturen, saa selve Turen derud ogsaa kan komme til at faa Betydning for dem. Jeg har ved Lejlighed — det er vist nu snart et Aar siden — spurgt den højtærede Socialminister, om det ikke er rimeligt at anvende nogle af de mange Penge, der bruges til den Slags Arbejde, til en saadan Fornyeelse af vort Trafikvæsen. Den højtærede Socialminister har svaret, at det kunde vi ikke gøre, før Trafikkommissionen havde truffet Afgørelse om, hvorvidt overhovedet denne nye Type Veje skulde indføres i det danske Trafikvæsen.

Jeg har forsøgt at faa Klarhed over, om Socialministeren overhovedet har spurgt Trafikkommissionen, og jeg er blevet klar over, at det har Ministeren ikke, og jeg vil derfor antage, at saa kan han heller ikke vente Svar foreløbig. Jeg vil henstille, at han nu omsider spørger; jeg vil henstille, at man faar dette Spørgsmaal afgjort. Det er saa store Værdier, man anvender til Anlæg af Cyklestier, at der er Grund til at undersøge, om man ikke kan gaa til denne meget effektive Form for Aflastning af Cykeltrafikken paa Landevejene, hvorved man vil betrygge Færdselssikkerheden i uhyre Grad og desuden ogsaa aabne Adgang for Storbyernes Ungdom til at udnytte Fritiden til

Friluftsliv. Det er rimeligt, at Samfundsmagten understøtter dem i dette, men jeg kan ikke se andet, end at paa dette Omraade har foreløbig Ministeriet indtaget en noget ungdomsfjendtlig og friluftsfjendtlig Holdning, der i daarligste Forstand er konservativ.

Hassing-Jørgensen: Jeg kan i et og alt slutte mig til den Motivering, den ærede socialdemokratiske Ordfører gav for Berettigelsen af dette Lovforslag, og kunde for saa vidt nøjes med blot at udtale denne Tilslutning. Jeg sad imidlertid og hørte med stor Interesse paa det ærede Medlem Hr. Kjærs Tale. Det var en rigtig Venstretale. Det ærede Medlem var ganske klar over, at dette Lovforslag havde to Formaal, for det første at tilvejebringe størst mulig Trafiksikkerhed, og for det andet at imødegaa Arbejdsløsheden, men saa gav det ærede Medlem sig til at filosofere og kom til det Resultat, at alt jo ikke var i Orden, selv om vi fik disse Cyklestier; selv om vi fik dem, vilde der dog være visse Ting, som kunde gøre Trafikken farlig — han nævnte bl. a., naturligvis med Rette, Krydsningerne —, saa det ærede Medlem stillede sig tvivlende over for Nyttens.

Nu er det ganske givet, at hvis man skal opnaa en tiltagende Færdselssikkerhed, skal der gennemføres en Række forskellige Foranstaltninger, og Anlægget af Cyklestier er noget i den Retning; men da de altsaa ikke kan yde fuld Sikkerhed, synes det ærede Medlem, at saa er det forgæves. Jeg kunde nævne en saadan Ting som Indførelsen af Begrebet Hovedvej. Det er ogsaa en Foranstaltning, som ikke klarer det hele, men det klarer noget, noget meget væsentligt, og paa samme Maade vil det gaa med Cyklestierne. Det ærede Medlem erkendte ogsaa, at Arbejdsløsheden er saa stor en Ulykke, at alle Kræfter bør sættes ind; men det ærede Medlem vil ikke sætte sine Kræfter ind paa dette Omraade, hvor det foreslaas. Der tales saa meget om det, siger det ærede Medlem, men det bliver ikke til noget. Nej, men just som det skulde til at blive til noget, netop som man foreslaar noget effektivt, melder det ærede Medlem sig fra.

Jeg vil for mit Vedkommende sige, at der er en Del i dette Forslag, som tiltaler